

Warszawa, dnia 14 stycznia 2022 r.

Poz. 91

USTAWA

z dnia 17 grudnia 2021 r.

o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2021 r. poz. 2354) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Obowiązek pouczenia, o którym mowa w ust. 1, uważa się za spełniony także wówczas, gdy organ wyśle cudzoziemcowi pouczenie pisemne utrwalone w postaci elektronicznej na wskazany przez cudzoziemca adres poczty elektronicznej lub wskaże cudzoziemcowi adres strony internetowej, na której znajduje się pouczenie pisemne utrwalone w postaci elektronicznej, a cudzoziemiec wyrazi pisemną zgodę na to, aby zostać pouczonym w jednej z takich form. Oświadczenie cudzoziemca o wyrażeniu zgody może zostać złożone jednocześnie z wnioskiem o wydanie cudzoziemcowi wizy, o przedłużeniu okresu ważności wydanej wizy lub okresu pobytu objętego tą wizą, o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE.”;

2) w art. 22 w ust. 1 w pkt 10a w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) krajowego punktu kontaktowego w sprawach Europejskiej Sieci Migracyjnej ustanowionej decyzją Rady z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Sieci Migracyjnej (2008/381/WE) (Dz. Urz. UE L 131 z 21.05.2008, str. 7, z późn. zm.²⁾”;

3) w art. 60 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wykonywania pracy na podstawie wpisanego do ewidencji oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi”;

4) w art. 64 uchyla się ust. 3;

5) w art. 65:

a) ust. 1f otrzymuje brzmienie:

„1f. Wizę krajową w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9, z adnotacją „student”, lub w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, 13a lub 13b, albo decyzję o odmowie wydania tej wizy wydaje się w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie wraz z dokumentami niezbędnymi do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o wydanie tej wizy, a w przypadku gdy minister właściwy do spraw zagranicznych albo konsul zwraca się do Szefa Urzędu o przekazanie informacji, o której mowa w art. 69 ust. 5 pkt 3 – w terminie 5 dni od dnia przekazania przez Szefa Urzędu tej informacji.”;

b) w ust. 1g wyrazy „14 dni” zastępuje się wyrazami „7 dni”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej oraz ustawę z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka.

²⁾ Zmiany wymienionej decyzji zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 150 z 20.05.2014, str. 168.

- 6) w art. 74a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 1, może być przedłużony do 30 dni, a w przypadku gdy minister właściwy do spraw zagranicznych albo konsul zwraca się do Szefa Urzędu o przekazanie informacji, czy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 65 ust. 1 pkt 5 lub 8 – do 5 dni od dnia przekazania przez Szefa Urzędu tej informacji.”;

- 7) w art. 77 dodaje się ust. 10–12 w brzmieniu:

„10. Wnioski o wydanie wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5–6, są przyjmowane poza kolejnością w przypadkach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 11.

11. Minister właściwy do spraw zagranicznych może określić, w drodze rozporządzenia, państwa, w których wnioski o wydanie wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5–6, są przyjmowane od obywateli tych państw poza kolejnością. Określając te państwa, minister właściwy do spraw zagranicznych może również wskazać zawody, rodzaje umów, na podstawie których cudzoziemcowi może zostać powierzony wykonywanie pracy, lub rodzaje działalności podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi według klasyfikacji określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 955 i 1641), w przypadku których obowiązuje przyjmowanie wniosków o wydanie wizy krajowej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5–6, poza kolejnością.

12. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 11, uwzględnia się aktualne potrzeby polskiego rynku pracy.”;

- 8) w art. 99 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisu ust. 1 pkt 10 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 168 ust. 1 lub art. 168a ust. 1.”;

- 9) w art. 105 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Wymogu osobistego stawiennictwa nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 168 ust. 1 lub art. 168a ust. 1. W takich przypadkach przepisów art. 106 ust. 4 i 5 nie stosuje się.”;

- 10) w art. 106 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Jeżeli do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy nie zostały dołączone dokumenty, o których mowa w ust. 2, wojewoda wzywa cudzoziemca do ich przedłożenia w terminie nie krótszym niż 14 dni. Określając termin, wojewoda ocenia czas niezbędny do uzyskania przez cudzoziemca określonego dokumentu.

2b. Wezwanie, o którym mowa w ust. 2a, może nastąpić jednocześnie z wezwaniem do osobistego stawiennictwa na podstawie art. 105 ust. 2, wezwaniem do złożenia odcisków linii papilarnych lub wezwaniem do uzupełnienia braków formalnych wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy na podstawie art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. W tym przypadku termin wyznaczony przez wojewodę na podstawie ust. 2a nie może być krótszy od najdłuższego z terminów określonych w tych wezwaniach.”;

- 11) w art. 106a:

a) w ust. 1 w pkt 17 po wyrazach „art. 139r” dodaje się wyrazy „ust. 1”;

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Jeżeli do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1, nie zostały dołączone dokumenty, o których mowa w ust. 2, wojewoda wzywa jednostkę przyjmującą do ich przedłożenia w terminie nie krótszym niż 14 dni. Przepis art. 106 ust. 2a zdanie drugie stosuje się.

4. Wezwanie, o którym mowa w ust. 3, może nastąpić jednocześnie z wezwaniem do uzupełnienia braków formalnych wniosku na podstawie art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. W tym przypadku termin wyznaczony przez wojewodę na podstawie ust. 3 nie może być krótszy od terminu określonego do uzupełnienia braków formalnych wniosku.”;

- 12) w art. 109:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wymiana informacji między wojewodą a organami, o których mowa w ust. 1, może odbywać się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Jeżeli Szef Urzędu w drugiej instancji zamierza udzielić cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, a wojewoda nie zwrócił się z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu występuje z tym wnioskiem do organów wskazanych w ust. 1. Przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.”;

13) po art. 112 dodaje się art. 112a w brzmieniu:

„Art. 112a. 1. Decyzję w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy wydaje się w terminie 60 dni.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia, w którym nastąpiło ostatnie z następujących zdarzeń:

- 1) cudzoziemiec złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy osobiście lub nastąpiło jego osobiste stawiennictwo w urzędzie wojewódzkim po złożeniu tego wniosku, chyba że wobec cudzoziemca nie stosuje się wymogu osobistego stawiennictwa, lub
- 2) cudzoziemiec złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, który nie zawiera braków formalnych lub zostały one uzupełnione, lub
- 3) cudzoziemiec przedłożył dokumenty, o których mowa w art. 106 ust. 2 pkt 2, lub wyznaczony przez wojewodę termin, o którym mowa w art. 106 ust. 2a, upłynął bezskutecznie.

3. W przypadku postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1, termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia, w którym nastąpiło ostatnie z następujących zdarzeń:

- 1) jednostka przyjmująca złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1, który nie zawiera braków formalnych lub zostały one uzupełnione, lub
- 2) jednostka przyjmująca przedłożyła dokumenty, o których mowa w art. 106a ust. 2 pkt 2, lub wyznaczony przez wojewodę termin, o którym mowa w art. 106a ust. 3, upłynął bezskutecznie.

4. Postępowanie odwoławcze w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy kończy się w terminie 90 dni.

5. Jeżeli odwołanie nie spełnia wymogów przewidzianych przepisami prawa, termin, o którym mowa w ust. 4, biegnie od dnia uzupełnienia braków.”;

14) w art. 114:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) cudzoziemiec posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

– uchyla się pkt 2,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wysokość miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w pkt 4, nie jest niższa niż wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę niezależnie od wymiaru czasu pracy i rodzaju stosunku prawnego stanowiącego podstawę wykonywania pracy przez cudzoziemca.”;

b) w ust. 1a wyrazy „pkt 1, 2, 4 i 5” zastępuje się wyrazami „pkt 1, 4 i 5”;

c) uchyla się ust. 2,

d) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) cudzoziemiec bezpośrednio przed złożeniem wniosku posiadał lub posiada zezwolenie na pracę lub zezwolenie na pobyt czasowy i pracę u tego samego pracodawcy na tym samym stanowisku, lub”;

e) po ust. 4 dodaje się ust. 4a i 4b w brzmieniu:

„4a. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się za spełniony, jeżeli cudzoziemiec będzie posiadał ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w związku z wykonywaniem pracy stanowiącej podstawę ubiegania się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy.

4b. Wymóg, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, uważa się za spełniony również wówczas, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy na rzecz więcej niż jednego podmiotu powierzającego wykonywanie pracy i suma wynagrodzeń wskazanych w załącznikach do wniosku o udzielenie zezwolenia, o których mowa w art. 106 ust. 1a, nie jest niższa niż wysokość wynagrodzenia ustalonego w sposób, o którym mowa w ust. 1 pkt 5.”;

15) w art. 117 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „art. 100” dodaje się wyrazy „ust. 1”;

16) po art. 117a dodaje się art. 117b w brzmieniu:

„Art. 117b. W postępowaniu o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę stosuje się odpowiednio przepis art. 88ca ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”;

17) w art. 118 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Decyzja o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę zawiera pouczenie o obowiązku, o którym mowa w art. 121 ust. 1.”;

18) art. 119 i art. 120 otrzymują brzmienie:

„Art. 119. Zmiana siedziby lub miejsca zamieszkania, nazwy lub formy prawnej podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi, przejęcie pracodawcy lub jego części przez innego pracodawcę, przejście zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę, zastąpienie umowy cywilnoprawnej umową o pracę, zmiana nazwy stanowiska, na jakim cudzoziemiec wykonuje pracę, przy jednoczesnym zachowaniu zakresu jego obowiązków lub zwiększenie wymiaru czasu pracy przy jednoczesnym proporcjonalnym zwiększeniu wynagrodzenia nie wymagają zmiany lub wydania nowego zezwolenia na pobyt czasowy i pracę.

Art. 120. 1. Zezwolenie na pobyt czasowy i pracę może być w każdym czasie, na wniosek cudzoziemca, zmienione przez wojewodę właściwego ze względu na miejsce aktualnego pobytu cudzoziemca, jeżeli cudzoziemiec zamierza wykonywać pracę:

- 1) u innego podmiotu powierzającego wykonywanie pracy lub w warunkach zwolnienia z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę, lub
- 2) u innego pracodawcy użytkownika, lub
- 3) na innych warunkach niż określone w art. 118 ust. 1 pkt 2–5.

2. Do decyzji o zmianie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę stosuje się odpowiednio przepisy art. 118.

3. Zmianie nie podlega okres ważności zezwolenia na pobyt czasowy i pracę.

4. Wojewoda odmawia zmiany zezwolenia na pobyt czasowy i pracę w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli:

- 1) cudzoziemiec nie spełnia warunków, o których mowa w art. 114 ust. 1 pkt 1, lub
- 2) podmiot powierzający wykonywanie pracy nie spełnia warunków, o których mowa w art. 114 ust. 1 pkt 3 lub 4, lub
- 3) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 117 pkt 1 lub 2, lub
- 4) wysokość miesięcznego wynagrodzenia nie spełnia warunków określonych w art. 114 ust. 1 pkt 5, lub
- 5) cudzoziemiec zamierza wykonywać pracę w okresie krótszym niż okres ważności zmienianego zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, lub
- 6) cudzoziemiec nie powiadomił wojewody o utracie pracy w terminie wskazanym w art. 121 ust. 1.

5. Wojewoda może odmówić zmiany zezwolenia na pobyt czasowy i pracę w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli podmiot powierzający wykonywanie pracy nie posiada środków finansowych ani źródeł dochodu niezbędnych do pokrycia zobowiązań wynikających z powierzenia pracy cudzoziemcowi lub nie prowadzi rzeczywistej działalności gospodarczej, rolniczej lub statutowej uzasadniającej powierzenie pracy cudzoziemcowi w danym okresie, w szczególności zawiesił działalność lub został wykreślony z właściwego rejestru, lub jego działalność jest w okresie likwidacji.

6. Wojewoda może odmówić zmiany zezwolenia na pobyt czasowy i pracę w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, jeżeli:

- 1) cudzoziemiec nie spełnia warunków, o których mowa w art. 114 ust. 1 pkt 1, lub
- 2) podmiot powierzający wykonywanie pracy nie spełnia warunków, o których mowa w art. 114 ust. 1 pkt 3 lub 4.

7. Stroną postępowania w sprawie zmiany zezwolenia na pobyt czasowy i pracę jest wyłącznie cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1.”;

19) po art. 120 dodaje się art. 120a i art. 120b w brzmieniu:

„Art. 120a. 1. Wniosek o zmianę zezwolenia na pobyt czasowy i pracę cudzoziemiec składa na formularzu zawierającym:

- 1) dane cudzoziemca lub informacje, o których mowa w art. 13, w zakresie niezbędnym do zmiany tego zezwolenia;
- 2) imię, nazwisko, datę urodzenia oraz informacje o płci, obywatelstwach i miejscu zamieszkania członków rodziny cudzoziemca zamieszkałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z określeniem stopnia pokrewieństwa, a także informację o ubieganiu się przez nich o zezwolenie na pobyt czasowy oraz o tym, czy pozostają na utrzymaniu cudzoziemca;
- 3) informację o posiadanym przez cudzoziemca ubezpieczeniu zdrowotnym;
- 4) pisemne oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe.

2. Cudzoziemiec ubiegający się o zmianę zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, składając wniosek o zmianę zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, dołącza do niego:

- 1) wypełniony przez podmiot powierzający mu wykonywanie pracy załącznik, o którym mowa w art. 106 ust. 1a;
- 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających zmianę zezwolenia na pobyt czasowy i pracę.

3. W postępowaniu w sprawie zmiany zezwolenia na pobyt czasowy i pracę stosuje się odpowiednio przepisy art. 106 ust. 2a i 2b oraz art. 112a ust. 1, 2, 4 i 5.

Art. 120b. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku o zmianę zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 120a ust. 1, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawności postępowania w sprawie zmiany zezwolenia na pobyt czasowy i pracę oraz możliwości skutecznej weryfikacji przesłanek zmiany tego zezwolenia.”;

20) w art. 121 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Obowiązek zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, uważa się za spełniony, jeżeli cudzoziemiec w terminie 15 dni roboczych złożył wniosek o zmianę zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 120 ust. 1 pkt 1.”;

21) w art. 123 w ust. 1 oraz w ust. 3 w pkt 3 wyrazy „art. 121” zastępuje się wyrazami „art. 121 ust. 1”;

22) w art. 126 w:

- a) ust. 1 skreśla się wyrazy „i 2”;
- b) ust. 2 wyrazy „art. 118 ust. 1 pkt 1 i 2” zastępuje się wyrazami „art. 118 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 i 4”;

23) w art. 127 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) roczne wynagrodzenie brutto wynikające z miesięcznego lub rocznego wynagrodzenia wskazane w umowie nie jest niższe niż równowartość 150% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 291, z późn. zm.³⁾.”;

24) w art. 139i uchyla się ust. 2 i 3;

25) w art. 139n w ust. 2 w pkt 9 wyrazy „na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej” zastępuje się wyrazami „w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, zawierający adnotację „ICT” ”;

26) w art. 139r dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1, także gdy wniosek o udzielenie tego zezwolenia został złożony w dniu otrzymania przez Szefa Urzędu zawiadomienia, o którym mowa w art. 139n ust. 1 pkt 3, lub w terminie 14 dni od tego dnia.”;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 353, 794, 1621, 1981, 2105, 2270 i 2314.

27) w art. 140 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wysokość miesięcznego dochodu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, powinna być wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu.”;

28) w art. 142 w ust. 4, w art. 163 w ust. 1, w art. 185a w ust. 5, w art. 188 w ust. 4, w art. 195 w ust. 2a oraz w art. 211 w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 114 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 140 ust. 2”;

29) w art. 143a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli cudzoziemiec spełnia warunki zwolnienia z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę określone odrębnymi przepisami, w decyzji o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej, poza okresem ważności zezwolenia, zamieszcza się informację, że cudzoziemiec jest uprawniony do wykonywania pracy na warunkach określonych w przepisie będącym podstawą zwolnienia z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę.”;

30) w art. 149 uchyla się ust. 1a i 1b;

31) uchyla się art. 155a;

32) w art. 157 w pkt 3 wyrazy „lit. c” zastępuje się wyrazami „lit. b”;

33) w art. 157b uchyla się ust. 3 i 4;

34) w art. 157h uchyla się ust. 2 i 3;

35) w art. 159:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Małoletnimi dziećmi, o których mowa w ust. 3 pkt 2–4, są osoby, które były małoletnie w dniu złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Za członka rodziny cudzoziemca, któremu nadano status uchodźcy lub udzielono ochrony uzupełniającej, uważa się także jego wstępnego w linii prostej lub osobę pełnoletnią odpowiedzialną za małoletniego zgodnie z prawem obowiązującym w Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli cudzoziemiec:

- 1) jest osobą małoletnią przebywającą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki lub
- 2) w dniu złożenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej był osobą małoletnią przebywającą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki albo pozostawioną następnie bez opieki, która później osiągnęła pełnoletność, a wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną został złożony przed upływem 6 miesięcy od dnia uzyskania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej.”;

36) w art. 183:

a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wymiana informacji między wojewodą a organami, o których mowa w ust. 1, może odbywać się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Jeżeli Szef Urzędu w drugiej instancji zamierza udzielić cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 181 ust. 1, a wojewoda nie zwrócił się z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu występuje z tym wnioskiem do organów wskazanych w ust. 1 lub 2. Przepisy ust. 3–5 stosuje się odpowiednio.”;

c) w ust. 6 wyrazy „ust. 1–5” zastępuje się wyrazami „ust. 1–5a”;

37) w art. 203 po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Jeżeli do wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały nie zostały dołączone dokumenty, o których mowa w ust. 2, wojewoda wzywa cudzoziemca do ich przedłożenia w terminie nie krótszym niż 14 dni. Określając termin, wojewoda ocenia czas niezbędny do uzyskania przez cudzoziemca określonego dokumentu.

2b. Wezwanie, o którym mowa w ust. 2a, może nastąpić jednocześnie z wezwaniem do osobistego stawiennictwa na podstawie art. 202 ust. 2, wezwaniem do złożenia odcisków linii papilarnych lub wezwaniem do uzupełnienia braków formalnych wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały na podstawie art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. W tym przypadku termin wyznaczony przez wojewodę na podstawie ust. 2a nie może być krótszy od najdłuższego z terminów określonych w tych wezwaniach.”;

38) w art. 207:

a) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Wymiana informacji między wojewodą a organami, o których mowa w ust. 2, może odbywać się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.”;

b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Jeżeli Szef Urzędu w drugiej instancji zamierza udzielić cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały, a wojewoda nie zwrócił się z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, Szef Urzędu występuje z tym wnioskiem do organów wskazanych w ust. 2 lub 3. Przepisy ust. 4–7 stosuje się odpowiednio.”;

39) art. 210 otrzymuje brzmienie:

„Art. 210. 1. Decyzję w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały wydaje się w terminie 6 miesięcy.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, biegnie od dnia, w którym nastąpiło ostatnie z następujących zdarzeń:

- 1) cudzoziemiec złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały osobiście lub nastąpiło jego osobiste stawiennictwo w urzędzie wojewódzkim po złożeniu tego wniosku, chyba że wobec cudzoziemca nie stosuje się wymogu osobistego stawiennictwa, lub
- 2) cudzoziemiec złożył wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, który nie zawiera braków formalnych lub zostały one uzupełnione, lub
- 3) cudzoziemiec przedłożył dokumenty, o których mowa w art. 203 ust. 2 pkt 2, lub upłynął bezskutecznie wyznaczony przez wojewodę termin, o którym mowa w art. 203 ust. 2a.

3. Postępowanie odwoławcze w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały kończy się w terminie 90 dni.

4. Jeżeli odwołanie nie spełnia wymogów przewidzianych przepisami prawa, termin, o którym mowa w ust. 3, biegnie od dnia uzupełnienia braków.”;

40) art. 223 otrzymuje brzmienie:

„Art. 223. Do udzielenia lub cofnięcia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE stosuje się przepisy art. 202, art. 203 ust. 2a i 2b oraz art. 206–210.”;

41) w art. 239 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) jednostkowe koszty wytworzenia i wydania lub wymiany karty pobytu, polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca, polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca i dokumentu „zgoda na pobyt tolerowany” oraz wydania tymczasowego polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca, w tym w szczególności pobrania i przetwarzania danych w celu zapisania ich w tych dokumentach;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1472) w art. 9 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz jednostek administracyjnych wchodzących w skład azjatyckiej części Federacji Rosyjskiej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględniając potrzebę zapewnienia jednolitej praktyki w zakresie oceny spełnienia warunków do wydania wizy krajowej w celu repatriacji.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2021 r. poz. 1100, 1162, 1621, 2270, 2317 i 2445) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 3 w pkt 2:

– po lit. c dodaje się lit. ca w brzmieniu:

„ca) obywateli Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b i d Umowy o Wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz. Urz. UE L 29 z 31.01.2020, str. 7, z późn. zm.⁴⁾), zwanej dalej „Umową Wystąpienia”, oraz członków ich rodzin, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. e i f tej umowy;”,

– w lit. l średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. m w brzmieniu:

„m) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej wizę wydaną w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 23 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”;

b) w ust. 6 wyrazy „ust. 3 pkt 2 lit. h oraz ha” zastępuje się wyrazami „ust. 3 pkt 2 lit. h, ha, k oraz m”;

2) w art. 2 w ust. 1:

a) w pkt 2 we wprowadzeniu do wyliczenia:

– wyrazy „art. 1 ust. 3 pkt 1 i 2 lit. a–g, i, j, l” zastępuje się wyrazami „art. 1 ust. 3 pkt 1 i 2 lit. a–g oraz i–m”;

– wyrazy „art. 1 ust. 3 pkt 3 i 4” zastępuje się wyrazami „art. 1 ust. 3 pkt 3, 4 i 4a”;

b) w pkt 22a po wyrazach „ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,” dodaje się wyrazy „chyba że przepisy prawa dopuszczają ich zmianę;”;

3) w art. 43 w ust. 1 w pkt 9 wyrazy „ust. 3 pkt 2 lit. h, ha lub hb” zastępuje się wyrazami „ust. 3 pkt 2 lit. h–hb, k oraz m”;

4) w art. 87:

a) w ust. 1:

– po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) jest obywatelem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. b i d Umowy Wystąpienia, lub członkiem jego rodziny, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. e i f tej umowy;”;

– pkt 11a otrzymuje brzmienie:

„11a) posiada zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub 1a, art. 126, art. 127, art. 139a ust. 1, art. 139o ust. 1 lub art. 142 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach – na warunkach określonych w tym zezwoleniu, chyba że przepisy prawa dopuszczają ich zmianę;”;

– w pkt 12 w lit. ca po wyrazach „pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a państwem obcym” dodaje się wyrazy „lub organizacją międzynarodową”;

b) w ust. 3 skreśla się wyrazy „przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy”;

c) uchyla się ust. 4;

5) po art. 88c dodaje się art. 88ca i art. 88cb w brzmieniu:

„Art. 88ca. Wojewoda rozpatruje wnioski o wydanie zezwolenia na pracę z uwzględnieniem pierwszeństwa cudzoziemców mających wykonywać pracę u przedsiębiorców określonych w wykazie, o którym mowa w art. 88cb.

Art. 88cb. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz przedsiębiorców prowadzących działalność o znaczeniu strategicznym dla gospodarki narodowej, biorąc pod uwagę potrzeby gospodarki narodowej oraz przedmiot działalności przedsiębiorcy.”;

6) w art. 88f:

a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Zmiana siedziby lub miejsca zamieszkania, nazwy lub formy prawnej podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi, przejęcie pracodawcy lub jego części przez innego pracodawcę, przejście zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę, zastąpienie umowy cywilnoprawnej umową o pracę, zmiana nazwy stanowiska, na jakim cudzoziemiec wykonuje pracę, przy jednoczesnym zachowaniu zakresu jego obowiązków lub zwiększenie wymiaru czasu pracy przy jednoczesnym proporcjonalnym zwiększeniu wynagrodzenia nie wymagają wydania nowego zezwolenia na pracę.”;

⁴⁾ Zmiany wymienionej umowy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 225 z 14.07.2020, str. 53 oraz Dz. Urz. UE L 443 z 30.12.2020, str. 3.

b) ust. 1c otrzymuje brzmienie:

„1c. Jeżeli warunki pracy cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pracę uległy zmianie na zasadach określonych w art. 9¹ lub art. 23^{1a} ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2020 r. poz. 1320 oraz z 2021 r. poz. 1162), art. 4 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 669) lub art. 3, art. 15g ust. 6 i 8, art. 15gb, art. 15x ust. 1 lub art. 15zf ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 2095, z późn. zm.⁵⁾), uzyskanie zezwolenia na pracę określającego zmienione warunki pracy nie jest wymagane.”;

7) w art. 88h w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) podwyższenia wynagrodzenia cudzoziemca proporcjonalnie do zwiększenia wymiaru czasu pracy cudzoziemca zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy lub liczby godzin, w których cudzoziemiec wykonuje pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej;”;

8) w art. 88p:

a) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Jeżeli wniosek o wydanie zezwolenia na pracę sezonową został wpisany do ewidencji wniosków, o której mowa w ust. 1 pkt 1, postępowanie w tej sprawie ulega umorzeniu z mocy prawa, jeżeli podmiot powierzający wykonywanie pracy nie przedstawił kopii ważnego dokumentu uprawniającego cudzoziemca do pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) po upływie 120 dni od dnia rozpoczęcia pracy określonego we wpisie do ewidencji wniosków lub
- 2) w dniu upływu terminu zakończenia pracy określonego we wpisie do ewidencji wniosków, lub
- 3) w dniu 31 grudnia roku kalendarzowego, w którym cudzoziemiec miał wykonywać pracę.”;

b) uchyla się ust. 11,

c) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Jeżeli postępowanie w sprawie wydania zezwolenia na pracę uległo umorzeniu, wpis do ewidencji wniosków w sprawie pracy sezonowej ulega unieważnieniu z mocy prawa.”;

9) w art. 88x ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. W postępowaniu w sprawie wydania zezwolenia na pracę sezonową nie stosuje się przepisu art. 88j ust. 1 pkt 4.”;

10) w art. 88z:

a) w ust. 1 w pkt 3 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) okres pracy oznaczony datami,”,

b) w ust. 2:

– w pkt 1 skreśla się wyrazy „lub cudzoziemiec będzie wykonywał pracę w zawodzie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 11”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) okres wykonywania pracy określony w złożonym oświadczeniu o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi jest nie dłuższy niż 24 miesiące, oraz”,

– dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) dzień rozpoczęcia pracy wskazany w złożonym oświadczeniu nastąpi nie później niż 6 miesięcy od dnia złożenia oświadczenia, oraz

5) wysokość wynagrodzenia cudzoziemca nie będzie niższa od wynagrodzenia pracowników wykonujących pracę porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku.”;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2120, 2133, 2262, 2269, 2317, 2368 i 2459.

c) w ust. 13 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podjęciu pracy przez cudzoziemca w terminie 7 dni od dnia rozpoczęcia pracy określonego w ewidencji oświadczeń;”;

d) uchyla się ust. 14 i 15;

11) w art. 90:

a) w ust. 1 w części wspólnej wyrazy „w art. 87 ust. 3 i 4” zastępuje się wyrazami „w art. 87 ust. 3”;

b) uchyla się ust. 11;

12) w art. 90a ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. W przypadku wpłaty dokonywanej w związku z wnioskiem o wydanie lub przedłużenie zezwolenia na pracę sezonową lub w związku z oświadczeniem o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi 50% tej wpłaty stanowi dochód powiatu.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1285, z późn. zm.⁶⁾) w art. 3 w ust. 1:

1) w pkt 2 po wyrazach „zgody na pobyt tolerowany,” dodaje się wyrazy „wizy wydanej w celu przyjazdu ze względów humanitarnych, z uwagi na interes państwa lub zobowiązania międzynarodowe;”;

2) po pkt 2a dodaje się pkt 2b w brzmieniu:

„2b) osoby ubiegające się w Rzeczypospolitej Polskiej o udzielenie ochrony międzynarodowej i małżonkowie, w imieniu których występują z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej, którzy posiadają zaświadczenie wydane na podstawie art. 35 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1108 i 1918).”.

Art. 5. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1923) w załączniku do ustawy w części III po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu:

	2d. Zmiana zezwolenia na pobyt czasowy i pracę w przypadku, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach	220 zł	
--	--	--------	--

Art. 6. W ustawie z dnia 7 września 2007 r. o Karcie Polaka (Dz. U. z 2019 r. poz. 1598) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13 w ust. 3 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 w brzmieniu:

„9) Karta Polaka rodzica lub jednego z dziadków wnioskodawcy.”;

2) w art. 16:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jeden z rodziców posiada Kartę Polaka – za zgodą drugiego z rodziców wyrażoną w oświadczeniu złożonym przed konsulem lub notariuszem, a w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 4 – wojewodą, chyba że druginemu z rodziców nie przysługuje władza rodzicielska.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku śmierci jednego z rodziców, który spełniał warunki, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3, w części dotyczącej polskiej narodowości, Karta Polaka może być przyznana małoletniemu na wniosek żyjącego rodzica w przypadku wykazania, że małoletni spełnia warunki określone w art. 2 ust. 1 pkt 3, w części dotyczącej polskiej narodowości. W przypadku śmierci obojga rodziców, z których przynajmniej jeden spełniał warunki, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3, w części dotyczącej polskiej narodowości, Karta Polaka może zostać przyznana małoletniemu na wniosek przedstawiciela ustawowego w przypadku wykazania, że małoletni spełnia warunki określone w art. 2 ust. 1 pkt 3, w części dotyczącej polskiej narodowości.”;

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1292, 1559, 1773, 1834, 1981, 2105, 2120, 2232, 2270, 2427 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 64.

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Wniosek o wydanie Karty Polaka małoletniemu może być dołączony do wniosku o wydanie Karty Polaka rodzicowi, przy czym wszczęcie postępowania o przyznanie Karty Polaka małoletniemu następuje z dniem przyznania Karty Polaka rodzicowi. Przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.”;

3) w art. 17:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli posiadacz Karty Polaka złoży wniosek o przedłużenie jej ważności, ważność Karty Polaka jest przedłużana na okres kolejnych 10 lat. Wniosek może zostać złożony nie wcześniej niż 6 miesięcy przed upływem terminu jej ważności.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli po osiągnięciu pełnoletności, najpóźniej na 3 miesiące przed terminem, o którym mowa w ust. 3, posiadacz Karty Polaka złoży wniosek o przedłużenie jej ważności oraz podpisze deklarację przynależności do Narodu Polskiego, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2, ważność Karty Polaka jest przedłużana na okres kolejnych 10 lat.”;

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Nowa Karta Polaka wydawana w związku ze zmianą danych lub duplikat Karty Polaka wydawane są na okres 10 lat; przepisy ust. 2a i 3 stosuje się odpowiednio.”;

4) w art. 18 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku zagubienia lub zniszczenia Karty Polaka właściwy konsul lub wojewoda, na wniosek jej posiadacza, wydaje duplikat Karty Polaka.”.

Art. 7. 1. Do postępowań wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 oraz ustawy zmienianej w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z uwzględnieniem art. 8–11 i art. 13.

2. Do postępowań wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 6 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8. 1. Jeżeli postępowanie w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, wszczęte przed dniem 1 stycznia 2021 r. nie zostało zakończone decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, cudzoziemcowi, który złożył wniosek w tej sprawie, udziela się tego zezwolenia, z wyłączeniem okoliczności gdy:

- 1) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
- 2) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu;
- 3) sprzeciwiają się temu względy obronności, bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską.

2. Zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, udziela się na okres 2 lat, licząc od dnia wydania decyzji. Do określenia okresu, na jaki udziela się zezwolenia, stosuje się przepis art. 57 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052).

3. Przepis ust. 1 stosuje się, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) termin złożenia wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, został zachowany i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie, z uwzględnieniem ust. 11;
- 2) cudzoziemiec zadeklarował we wniosku o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, że celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy, lub taką deklarację złożył wobec organu prowadzącego postępowanie najpóźniej w dniu 31 grudnia 2020 r.

4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli postępowanie było prowadzone mimo istnienia podstaw do odmowy jego wszczęcia, o których mowa w art. 99 ust. 1 lub 1a lub art. 116 ustawy zmienianej w art. 1.

5. Przepis ust. 1 stosuje się także do postępowań w nim wymienionych, które były w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zawieszane, pod warunkiem ich podjęcia w terminie 3 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

6. Zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, udziela wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia, a jeżeli doszło do zmiany miejsca pobytu cudzoziemca przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy – ze względu na to miejsce pobytu, albo Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców – w drugiej instancji.

7. Do ustalenia okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 3, przez organ właściwy do udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy art. 109 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

8. Jeżeli w postępowaniach, o których mowa w ust. 1, wymóg uzyskania informacji w trybie określonym w art. 109 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym został spełniony, a po wejściu w życie niniejszej ustawy ujawniły się okoliczności uzasadniające ponowne wystąpienie o przekazanie informacji, czy wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jego pobyt na tym terytorium mogą stanowić zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, właściwy do udzielenia zezwolenia organ ponownie zwraca się o takie informacje.

9. W przypadkach, o których mowa w ust. 7 i 8, wystąpienie o przekazanie informacji i ich przekazanie w trybie określonym w art. 109 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym mogą odbywać się za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

10. W zezwoleniu na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, udzielonym w przypadku, o którym mowa w ust. 1, poza okresem ważności zamieszcza się pouczenie o uprawnieniach i obowiązkach, o których mowa w art. 9, oraz o kontroli, o której mowa w art. 11 ust. 1.

11. Jeżeli wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, wpłynął do urzędu wojewódzkiego przed dniem 1 stycznia 2021 r. i do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy cudzoziemiec nie stawił się osobiście w tym urzędzie, a wojewoda do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie wezwał do osobistego stawiennictwa na podstawie art. 105 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, nie stosuje się wymogów osobistego złożenia wniosku i przedstawienia ważnego dokumentu podróży przy złożeniu wniosku. W uzasadnionych przypadkach wojewoda może w toku postępowania wezwać cudzoziemca do przedłożenia ważnego dokumentu podróży lub jego kopii lub do przedłożenia innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, jeżeli zachodzi przypadek, o którym mowa w art. 106 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

12. Przez osobiste złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 11, rozumie się osobiste stawiennictwo wnioskodawcy w urzędzie wojewódzkim, w którym jest składany wniosek.

13. W przypadku, o którym mowa w ust. 11, nie stosuje się przepisów art. 99 ust. 1a i art. 106 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1.

14. W przypadku, o którym mowa w ust. 11, wojewoda nie umieszcza w dokumencie podróży odcisku stempla potwierdzającego złożenie wniosku.

15. Cudzoziemcowi, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku, o którym mowa w ust. 1, w warunkach niestosowania wymogu osobistego stawiennictwa w urzędzie wojewódzkim, pierwszą kartę pobytu wydaje się z urzędu pod warunkiem pobrania od niego odcisków linii papilarnych, chyba że odrębne przepisy zwalniają z tego wymogu.

Art. 9. 1. Cudzoziemiec, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, jest uprawniony do wykonywania pracy bez konieczności posiadania zezwolenia na pracę, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) otrzymywane przez niego wynagrodzenie nie jest niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę określone na podstawie art. 2 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207) bez względu na wymiar czasu pracy oraz rodzaj stosunku prawnego stanowiącego podstawę do wykonywania pracy przez cudzoziemca;
- 2) cudzoziemiec wykonuje pracę w ramach stosunku pracy lub na podstawie umowy zlecenia;

3) cudzoziemiec w terminie 60 dni od dnia doręczenia decyzji o udzieleniu zezwolenia złożył oświadczenie podmiotu powierzającego wykonywanie pracy, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 21b ustawy zmienianej w art. 3, dotyczące powierzenia mu pracy, na formularzu według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 23, i wykonuje pracę na rzecz tego podmiotu na warunkach wynikających z tego oświadczenia, umieszczonych w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy zmienianej w art. 1.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, zawiera:

- 1) dane cudzoziemca, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1:
 - a) imię (imiona) i nazwisko,
 - b) obywatelstwo,
 - c) datę urodzenia;
- 2) informację o dacie wydania decyzji o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, i organie, który ją wydał;
- 3) informacje dotyczące podmiotu powierzającego wykonywanie pracy i pracodawcy użytkownika:
 - a) nazwę lub imię i nazwisko,
 - b) adres siedziby lub miejsce zamieszkania,
 - c) podstawę prawną działalności, nazwę rejestru i numer wpisu w rejestrze, a w przypadku osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej – nazwę dokumentu tożsamości, serię i numer,
 - d) numer PESEL – w przypadku osób fizycznych, jeżeli został nadany,
 - e) numer REGON – jeżeli został nadany;
- 4) informacje na temat pracy, która ma być powierzona cudzoziemcowi:
 - a) stanowisko lub rodzaj pracy,
 - b) miejsce wykonywania pracy,
 - c) podstawę prawną wykonywania pracy,
 - d) wymiar czasu pracy,
 - e) wysokość wynagrodzenia,
 - f) zakres podstawowych obowiązków na stanowisku pracy,
 - g) okres, w jakim praca będzie wykonywana;
- 5) podpis podmiotu powierzającego wykonywanie pracy lub osoby działającej w imieniu i na rzecz tego podmiotu;
- 6) pouczenie o treści uprawnień i obowiązków wynikających z ust. 1, 3–12, 17 i 18.

3. Jeżeli oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, podpisuje osoba działająca w imieniu i na rzecz podmiotu powierzającego wykonywanie pracy, do oświadczenia dołącza się dokumenty, z których wynika umocowanie dla tej osoby do jego podpisania.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, składa się do wojewody, który udzielił zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, a jeżeli zezwolenia udzielił Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w drugiej instancji – do wojewody, który orzekał w sprawie udzielenia tego zezwolenia w pierwszej instancji.

5. Do obliczenia terminu złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się przepisy art. 57 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

6. Do terminu złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie stosuje się przepisu art. 58 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

7. Termin złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uważa się za zachowany w przypadkach, o których mowa w art. 57 § 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

8. Do oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie stosuje się przepisu art. 64 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

9. Ponowne złożenie oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest niedopuszczalne.

10. Zezwolenie na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, udzielone w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, wygasa z mocy prawa, jeżeli:

- 1) cudzoziemiec nie złożył w terminie oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3;
- 2) warunki wykonywania pracy wskazane w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, są niezgodne z ust. 1 pkt 1 lub 2.

11. W przypadku, o którym mowa w ust. 10 pkt 2, wojewoda, o którym mowa w ust. 4, wydaje decyzję stwierdzającą wygaśnięcie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w stosunku do wojewody w tej sprawie jest Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców.

12. Zezwolenie na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, udzielone w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, wygasa z dniem następującym po dniu upływu terminu złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, a w przypadku, o którym mowa w ust. 10 pkt 2, jeżeli wojewoda wyda decyzję stwierdzającą wygaśnięcie tego zezwolenia przed upływem tego terminu – z dniem wskazanym przez wojewodę.

13. W przypadku wygaśnięcia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, udzielonego w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, stosuje się przepisy art. 299 ust. 6 pkt 1, ust. 7, 8 i 10 ustawy zmienianej w art. 1, przy czym termin opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej biegnie od dnia następującego po dniu wygaśnięcia tego zezwolenia.

14. Pierwszą kartę pobytu, o której mowa w art. 229 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, wydaje się po złożeniu oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, chyba że zezwolenie na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, udzielone w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, wygasa z przyczyn, o których mowa w ust. 10 pkt 2.

15. Jeżeli cudzoziemiec zamierza wykonywać pracę na rzecz więcej niż jednego podmiotu powierzającego wykonywanie pracy, składa jednocześnie oświadczenia tych podmiotów. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się za spełniony również wówczas, gdy suma wynagrodzeń za pracę na rzecz poszczególnych podmiotów powierzających wykonywanie pracy nie jest niższa niż minimalne wynagrodzenie za pracę określone na podstawie art. 2 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

16. Informacje o podmiocie powierzającym wykonywanie pracy oraz następujących warunkach wykonywania pracy wskazanych w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3:

- 1) stanowisku, na jakim cudzoziemiec ma wykonywać pracę, lub rodzaju tej pracy,
- 2) najniższym wynagrodzeniu, jakie cudzoziemiec może otrzymywać na danym stanowisku,
- 3) wymiarze czasu pracy,
- 4) rodzaju umowy, na podstawie której cudzoziemiec ma wykonywać pracę

– wojewoda, o którym mowa w ust. 4, umieszcza w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy zmienianej w art. 1, w sposób analogiczny do umieszczania warunków wykonywania pracy określonych w decyzji o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na podstawie art. 118 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1.

17. W przypadku, o którym mowa w ust. 15, przepis ust. 16 stosuje się odpowiednio.

18. Do zmiany podmiotu powierzającego wykonywanie pracy, pracodawcy użytkownika lub warunków wykonywania pracy, o których mowa w ust. 16, stosuje się przepisy art. 120–120b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

19. Jeżeli cudzoziemiec w okresie od dnia doręczenia decyzji o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, do dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wykonuje pracę na rzecz podmiotu powierzającego wykonywanie pracy wskazanego w tym oświadczeniu i na warunkach w nim określonych, pracę cudzoziemca w tym okresie uważa się za legalną.

20. W przypadku utraty pracy u podmiotu powierzającego wykonywanie pracy wskazanego w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się przepisy art. 121 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

21. Cudzoziemiec, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, w okresie ważności tego zezwolenia zawiadamia o każdej zmianie miejsca pobytu, w terminie 15 dni roboczych, wojewodę, który udzielił tego zezwolenia. Jeżeli zezwolenia na pobyt czasowy udzielił Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w drugiej instancji, zawiadomienie kieruje się do wojewody, który orzekał w sprawie udzielenia tego zezwolenia w pierwszej instancji. W tym przypadku wojewoda informuje Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców o otrzymaniu zawiadomienia.

22. W przypadku niedopełnienia przez cudzoziemca obowiązku, o którym mowa w ust. 21, pisma wojewody lub Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców w postępowaniu wszczętym wobec tego cudzoziemca po udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, lub w toku kontroli, o której mowa w art. 11 ust. 1, uważa się za doręczone pod dotychczasowym adresem.

23. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, uwzględniając potrzebę jego czytelności i zapewnienia możliwości skutecznej weryfikacji warunków wykonywania pracy przez cudzoziemca.

24. Przepisów ust. 1–20 nie stosuje się do cudzoziemca, któremu udzielono zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, jeżeli cudzoziemiec spełnia warunki zwolnienia z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę określone w odrębnych przepisach.

25. W przypadku, o którym mowa w ust. 24, w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. d ustawy zmienianej w art. 1, umieszcza się informację, że cudzoziemiec jest uprawniony do wykonywania pracy na warunkach określonych w przepisie będącym podstawą zwolnienia z obowiązku posiadania zezwolenia na pracę.

Art. 10. 1. Zezwolenie na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, udzielone w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, cofa się cudzoziemcowi, poza przypadkiem, o którym mowa w art. 101 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, gdy:

- 1) obowiązuje wpis danych cudzoziemca do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, lub
- 2) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, lub
- 3) nie jest spełniony co najmniej jeden z warunków określonych w art. 9 ust. 1 pkt 1 lub 2, lub
- 4) cudzoziemiec nie wykonuje pracy na warunkach, o których mowa w art. 9 ust. 16, lub
- 5) cudzoziemiec nie posiada ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów ustawy zmienianej w art. 4 lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Przepisu ust. 1 pkt 3 w zakresie, w jakim odnosi się do warunku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 2, nie stosuje się, jeżeli cudzoziemiec posiada ważne zezwolenie na pracę umożliwiające wykonywanie pracy na podstawie stosunku prawnego innego niż stosunek pracy lub umowy innej niż umowa zlecenia.

3. Przepisu ust. 1 pkt 4 nie stosuje się, jeżeli zmiana warunków wykonywania pracy jest dopuszczalna na mocy przepisów odrębnych.

Art. 11. 1. Wojewoda, który orzekał w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, może przeprowadzić kontrolę sposobu korzystania przez cudzoziemca z tego zezwolenia w zakresie okoliczności stanowiących podstawę do jego cofnięcia.

2. Jeżeli zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1, udzielił Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców w drugiej instancji, kontrolę sposobu korzystania przez cudzoziemca z tego zezwolenia w zakresie okoliczności stanowiących podstawę do jego cofnięcia może przeprowadzić także ten organ.

3. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza pracownik urzędu wojewódzkiego lub Urzędu do Spraw Cudzoziemców, po podaniu imienia i nazwiska oraz okazaniu upoważnienia do przeprowadzenia kontroli. Do upoważnienia stosuje się przepis art. 292 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1.

4. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przeprowadza się w siedzibie urzędu wojewódzkiego lub Urzędu do Spraw Cudzoziemców, w terminie wyznaczonym cudzoziemcowi w wezwaniu doręczanym pod ostatnim znanym organowi adresem pobytu cudzoziemca, który został wskazany w toku postępowania zakończonego wydaniem decyzji o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, a w przypadku złożenia przez cudzoziemca zawiadomienia, o którym mowa w art. 9 ust. 21 – pod adresem wskazanym w tym zawiadomieniu.

5. Cudzoziemiec poddany kontroli jest obowiązany stawić się osobiście w czasie i miejscu wskazanych w wezwaniu oraz okazać dokumenty potwierdzające:

- 1) spełnianie warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1;
- 2) posiadanie ubezpieczenia zdrowotnego w rozumieniu przepisów ustawy zmienianej w art. 4 lub potwierdzenia pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

6. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w ust. 1, sporządza się protokół. Do protokołu stosuje się odpowiednio przepisy art. 297 ustawy zmienianej w art. 1.

7. W przypadku dwukrotnego nieusprawiedliwionego niestawiennictwa cudzoziemca w urzędzie wojewódzkim lub w Urzędzie do Spraw Cudzoziemców na wezwanie, o którym mowa w ust. 4, uważa się, że ustał cel pobytu, który był powodem udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub art. 126 ustawy zmienianej w art. 1, w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 1.

8. W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli, że zachodzą okoliczności mogące stanowić podstawę do cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, o których mowa w art. 10 ust. 1, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców zawiadamia wojewodę właściwego do cofnięcia tego zezwolenia.

Art. 12. Wpłaty dokonane w związku z wnioskiem o przedłużenie zezwolenia na pracę sezonową i nieprzekazane do budżetu państwa przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stanowią dochód powiatu w wysokości określonej w art. 90a ust. 2a ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 13. 1. W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy mają zastosowanie przepisy art. 7 ust. 3, art. 106 ust. 2a i 2b, art. 106a ust. 3 i 4, art. 112a, art. 203 ust. 2a i 2b oraz art. 210 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Jeżeli w postępowaniu prowadzonym na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 wojewoda wezwał cudzoziemca lub jednostkę przyjmującą, o której mowa w art. 3 pkt 5b ustawy zmienianej w art. 1, do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do przedłożenia dokumentów niezbędnych do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, nie stosuje się przepisów art. 106 ust. 2a i 2b, art. 106a ust. 3 i 4 i art. 203 ust. 2a i 2b ustawy zmienianej w art. 1. W tym przypadku terminy załatwiania spraw, o których mowa w art. 112a ust. 1 lub art. 210 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, biegną od dnia upływu terminu wyznaczonego przez wojewodę, a jeżeli termin ten upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy – od dnia jej wejścia w życie.

3. Jeżeli terminy załatwiania spraw, o których mowa w art. 112a lub w art. 210 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, rozpoczęły swój bieg przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, biegną one od nowa od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 14. 1. Oświadczenia o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi wpisane do ewidencji oświadczeń na podstawie art. 88z ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym mogą być przedkładane w postępowaniach w sprawach o wydanie wizy w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli podmiot powierzający wykonywanie pracy zamierza powierzyć cudzoziemcowi pracę na okres, o którym mowa w art. 88z ust. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, cudzoziemiec w postępowaniu w sprawie o wydanie wizy w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 5 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, dołącza dodatkowe pisemne oświadczenie tego podmiotu o wydłużeniu okresu powierzenia wykonywania pracy określonego we wpisanym do ewidencji oświadczeniu.

Art. 15. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 239 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 239 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 80 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16. 1. W latach 2022–2031 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 29 523 061,91 zł, z tym że w:

- 1) 2022 r. – 2 483 652,94 zł;
- 2) 2023 r. – 2 670 675,02 zł;
- 3) 2024 r. – 2 742 783,25 zł;
- 4) 2025 r. – 2 822 323,96 zł;
- 5) 2026 r. – 2 906 993,68 zł;
- 6) 2027 r. – 2 994 203,50 zł;
- 7) 2028 r. – 3 084 029,61 zł;
- 8) 2029 r. – 3 176 550,50 zł;
- 9) 2030 r. – 3 271 847,02 zł;
- 10) 2031 r. – 3 370 002,43 zł.

2. Wydatki związane z funkcjonowaniem niniejszej ustawy pokrywane są z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zagranicznych.

3. Minister właściwy do spraw zagranicznych monitoruje wykorzystanie limitów wydatków, o których mowa w ust. 1. Jeżeli wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, minister właściwy do spraw zagranicznych obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków, określając zakres ograniczeń dla poszczególnych zadań realizowanych na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*